

hvis Samvittighed er delagtig i dette Forslag her, i en lang Række af Aar have kunnet vedtage Regler paa Finantsloven angaaende Statsembedsmænd og Bestillingsmand, der havde under 800 Kr. i Løn, uden at indføre den Regel, at de skulde have Tillæg som for mindst 800 Kr. I det Tilfælde kunde de Herrer meget godt have gjort det, uden at være ubillige mod Andre end Statskassen; thi der kom ingen Anden til at lide under det. Med Hensyn til de mange Lusinder, som der var Tale om paa denne Maade at hjælpe, var Forholdet rent og klart. Dem kunde man være kommen til Hjælp ifølge et virkeligt Billighedskrav, i alt Fald naar man havde sat en Bestemmelse ind med Hensyn til Alder, saa at det ikke blev ganske unge Mennesker, som fik, men derimod gifte Bude og Folk i lignende Stillinger. Det har man nu ikke gjort. Men derimod, naar der hist og her findes en Skolemester, som er i det Tilfælde, at hans Kommune ikke vil hjælpe ham, tror man af den Grund at kunne bryde de almindelige Regler. (Bernsen: Det er en Følelsessag!) Ja, jeg skal altid respektere Folks Følelser, men jeg kan ikke negte, at jeg forstaa ikke disse Følelsers Styrke. Hvor gjerne man end tager Fornuften fangen under Følelsen — og det skylder man at gøre ved saa mange Leiligheder — kan jeg ikke forstaa det i dette Tilfælde. Det ærede Medlem fra Bogenfse (Bernsen) har maaske en anden Opfattelse (Th. Nielsen: Det ærede Medlem har den Opfattelse, at de ingen Ting skulle have!). Det ærede Medlem (Th. Nielsen) siger, at et andet Medlem har den Opfattelse, at de slet ingen Ting skulle have. Jeg kommer netop til at berøre dette Punkt nu. Jeg siger, at det bliver ogsaa et Spørgsmaal, hvorvidt man tilsidst kan blive staaende ved dette Forslag. Jeg tror, at, vedtager man dette Ændringsforslag, da kunne de, som ville have det frem, være ganske visse paa, at de derved tile en Hjælp ind for dem, der ville have Lønningstillegget i det Hele ud af Finantsloven. Derfor vil jeg anbefale det ærede Medlem fra Bogenfse at stemme for Forslaget med begge Hænder. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) og jeg have forbeholdt os vor Stilling til hele dette Spørgsmaal til tredie Behandling. Det byde de Døveveielser i denne Retning, som jeg allerede kortelig har antydet. I hvert Fald tør jeg paastaa, at vi maa blive enige om en Betingelse for denne Bevilling til 3die Behandling af det Indhold, at Bevillingen, hvis den bliver given, træder ud af Kraft, saafremt en Skolelov udkommer. Thi at have en positiv Bevilling staaende paa Finantsloven uafhængig af Døveveielser, der maatte føre til, at Skoleloven udkom, tror jeg ikke, er rigtig. — Det Ændringsforslag, som det ærede Medlem fra Hølstebro (Madjen) har stillet, skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Han har udtalt, at han ønskede at

høre saavel Udvalgets ærede Ordfører som den ærede Minister udtale sig, inden han tog det tilbage, saaledes forstod jeg ham, eller i alt Fald, inden han bestemte sig til at tage det tilbage. Jeg antager, at det er et Forhold, der ikke kan afgjøres paa Finantsloven. Deri er jeg enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen). Jeg antager dernæst, at det er et Forhold, der ikke kan gjøres til Gjenstand for særlig Lov uden efter omhyggelig Forberedelse af selve Regjeringen. Men at selve Sagens Natur anbefaler, at den tages op til Afgjørelse, tror jeg er rigtig, og til en Afgjørelse i den Retning, hvori Ændringsforslaget peger. Forsaavidt er jeg enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds. Der var et andet Spørgsmaal, som det samme ærede Medlem bragte frem. Jeg tror, at jeg opfattede ham rigtig, at det var en anbefaling for, at Livrente- og Forsørgelsesanstalten skulde sætte sin Rente ned fra 4½ til 4 pSt. (Th. Nielsen: Nei, det talte jeg ikke om, men om, at den skulde give Laan af mindre Størrelse.) Staar det ikke nævnt i Betænkningen? (Th. Nielsen: Nei!). Da skal jeg forlade dette Spørgsmaal, jeg vidste ikke rettere, end at det var bragt paa Bane under den tidligere Forhandling, men saa skal jeg ikke udtale mig derom. Ellers vilde jeg blot have advaret imod et saadant Forsøg. Da der er solide Ansøgere nok til Laanen, er der efter min Formening ingen Grund til at nedsætte Renten, og jeg tror, at, dersom det viser sig, at Anstalten kan vedblive at faae denne Rente, vil den komme til at gjøre langt mere Nytte for sit Diemed, naar den senere kunde omlægge sine Tagter efter en Rentefod af 4½ pSt. istedetfor som nu efter en Rentefod af 4 pSt.; thi den Hindring, der er tilstede for en Udvidelse af Anstaltens Virksomhed, er aabenbart den, at Premierne ere for høje. Angaaende Opførelsesmandsaboligerne slutter jeg mig til den Opfattelse, det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) har gjort gjældende. Jeg tror, at, hvis den meget ærede Finantsminister i alle saadanne Spørgsmaal havde med jævne borgerlige Haandværkere at gjøre og ikke med Kunstnere, hvis det var jævne borgerlige Haandværkere, der skulde besatte sig med at bygge den Slags Boliger for Regjeringen og ikke Kunstnere, da vilde vi spare mange, mange Penge. Med Hensyn til den Slags Spørgsmaal vilde jeg ønske, at det kunde lykkes den ærede Minister og Regjeringen overhovedet at komme ind paa en mere praktisk Maade at faae alle saadanne Byggeforetagender ordnede paa.

Finantsministeren (Estrup): Inden Diskussionen gaar videre, skulde jeg ønske at føie et Par Ord til, hvad jeg før bemærkede i Anledning af Ændringsforslaget Nr 183. Jeg troede i Virkeligheden, at, hvad jeg dengang ud